

Drei Balladen Tre ballader

1. Der Mummelsee (A. Schreiber) Trollsjön (Übers. anon.)

Allegro moderato M.M. ♩=108

Koblenz 22. Juli 1869

p

5
Hoch auf dem Tan - nen - ber - ge, da ist ein schwar-zer See,
Högt upp bland ber - gets gra - nar, där är så mörk en sjö.

9
und auf dem See da schwim - met ein Rös - lein, weiss wie Schnee. Es
Och på dess vå - gor sim - mar en näck - ros, vit som snö. En

13
kommt ein Hir - ten - kna - be mit sei - nem Ha - sel - stab: "Das
ber - de-gos - se nal kas stran - den nu med sin stav: "Den

f

17 *f* *rall.* *a tempo*

Rös - lein muss ich ha - ben, das Rös - lein brech' ich ab!" Er
blom - man min skall bli - va, jag bry - ter ben - ne av!" Han

21 *sotto voce* *poco cresc. e accelerando*

zieht es mit dem Sta - be wohl an den Bin - sen - rand.
när - mar ben - ne sak - ta till sig mot säv - krönt strand.

pp *poco cresc. e accelerando*

25 *f* *mf*

Doch aus dem Was - ser he - bet sich ei - ne weis - se Hand. Sie
Dä bö - jer sig ur vā - gen med ens en svan - vit hand, Den

29 *poco rall. e dim.*

zieht das Rös - lein nie - der tief in den dun - keln Grund:
dra - ger blom - man ne - der där böl - jan dju - past går:

poco rall. e dim. *pp*

Lento

33

p

"Komm, lie - ber Knab', ich ma - che dir viel Ge - hei - mes
 "Kom, gos - se, kom! jag lär dig här vad du ej än för

p sostenuto

Tempo I

37

kund!
 står!

Im
 Sin

41

con espressione

See am Bo - den wur - zelt das
 rot i bott - nen göm - mer den

45

Rös - lein, das du liebst.
 blom - man du har kär.

49

Da will ich dir es bre - chen, wenn
 Jag bry - ter av dess stän - gel blott

f

53

du dich mir er - gibst,
 du mig tro - bet svär,

57

da will ich dir es bre - chen, wenn
 jag bry - ter av dess stän - gel blott

ff

61

du dich mir er - gibst.
 du mig tro - bet svär.

6
65

Lento

Komm lie - ber Knab', ich ma - che dir viel Ge - hei - mes
 Kom, gos - se, kom! jag lär dig bär vad du ej än för -

[p] *sostenuto*

69

Tempo I

kund! ”
 står! ”

fp

72

Den Kna - ben fasst ein Grau - en, er
 En än - gest gos - sen fat - tar, från

p

76

eilt hin-weg vom See, doch im - mer ist sein Sin - nen das
 stran - den i - lar ban; men vå - gens fag - ra blom - ma ej

80 *f*

Rös - lein weiss wie Schnee. Er ir - ret durch die Ber - ge; der
 mer han glöm - ma kan. Han ir - rar skygg bland ber - gen, sin

84 *ff*

Gram das Herz ihm frisst, und nie - mand weiss zu sa - gen,
 ro hans bjär - ta mist. Och in - gen bar för - num - mit,

88 *rall.*

wo er geblie - ben ist.
 var han bar stan - nat sist.

2. Treuer Tod
 Trogen i döden
 (Th. Körner/Übers. Anon.)

Allegro moderato M. M. ♩=116

Koblenz 25. Juli 1869

Der Rit - ter muss zum blut' - gen Kampf hin - aus, für
 Till blo - dig kamp skall rid - darn dra - ga ut, för

Frei - heit, Ruhm und Va - ter - land zu strei - ten. Da zieht er noch vor
 ä - ra, fri - bet, fos - ter - land att stri - da. Men av sin brud ett

sei - nes Lieb - chens Haus, nicht oh - ne Abschied will er von ihr schei - den.
 av - skeds - ord till slut ban häm - ta vill till tröst på fär - den vi - da:

Un poco meno

13

"O wei - ne nicht die Äug - lein rot, als ob nicht Trost und Hoff - ung
 "O grät ej så, min bjär - tans - kär! Låt bop - pet mild - ra vå - ra

dolce

16

blie - - be! Bleib' ich doch treu bis in den Tod dem
 ö - - den. Tag mot min ed! Jag tro - gen är mitt

f

19

Tempo I

Va - terland und mei - ner Lie - be." Und als er ihr das
 fos - terland, min brud i dö - den." Och när far - väl den

p

22

Le - be-wohl ge - bracht, sprengt er zu - rück zum Hau - fen der Ge - treu - en,
 äl - ska - de han sagt, han ri - der bort, och i de trog - nas ska - ra

mf

er sam - melt sich zu sei - nes Kaisers Macht, und mu - tig blickt er
han stan - nar främst i kejsarns rid - dar - vakt, och blic - kar djärv mot

auf der Fein - de Rei - hen. "Mich schreckt es nicht,
fi - en - der och fa - ra: "Mig skrä - mer ej

was uns bedroht, und wenn ich auf der Wal - statt blie - be!
vär o - väns här, jag trot - sar glad den sis - ta nö - den!

Denn freu - dig geh' ich in den Tod fürs Va - terland und mei - ne
Jag minns min ed. Jag tro - gen är mitt fos - terland, min brud i

38

Lie - - - be."
dö - - - den."

dim. *f marc.*

42

Und furcht - bar stürzt er in des Kamp-fes Glut, und
Och fruk - tans - värd bar rid - darn fällt sin lans, och

p *mf*

45

Tau - send fal - len un - ter sei - nen Strei - chen, den Sieg ver-dankt man
för hans arm väl tu - sen of - fer blö - da, och strid blir se - ger

p

48

sei - nem Hel - denmut, doch auch den Sie - ger zählt man zu den Lei - chen.
så och se - gern hans. Dock, seg - - - rarn själv är fal - len bland de dö - da:

f *rall.*

f *rall.*

Un poco meno

51

"Ström' hin, mein Blut so pur - pur - rot! Dich räch - ten mei - nes Schwertes
 "Mitt blod mā ström - ma! Svär - det har med döds - bugg häm - nat nog dess

54

Hie - be; Ich hielt den Schwur, treu bis zum Tod, dem
 flö - den. Jag höll min ed. Jag tro - gen var mitt

57

Va - ter - land und mei - ner Lie - be, dem Va - ter - land und mei - ner
 fos - terland, min brud i dö - den, mitt fos - ter - land, min brud i

60

a tempo

Lie - be!"
 dö - den!"

3. Havsfrun (Nach einem dänischen Gedicht von B.S. Ingemann)
Die Wassernymphe (Übers. F. Arlberg)

1855

Allegro M.M. ♩ = 100

pp

3

5

Så röd ski - ner
 Den Voll - - - - - mond um-

pp

p

8

må - - - nan bland stjär - - - nor
 krei - - - set das Ster - - - nen -

8

14

10

små,
beer.

skön
Die

12

havs frun hon dan sar på
Nym pbe wiegt sich auf

14

til ja blå,
dunk lem Meer,

16

mörk rul - lar vå - - - gen mot
dumpf rol - len Wo - - - gen von

18

vi Land - - - - - tan sand. Land zu Land.

20

Där går en yng - ling vid ha - - - vets strand och
Ein Jüng - ling wei - let am nächt - li - chen Strand, das

22

läng - - - - - tar och brin - - - - -
Au - - - - - ge voll Trä

24

ner. O! kom hit, o, kom hit, du för -
nen. O! komm ber, o, komm ber, o, du

pp *dolce*

trol - lan - de mö, som dan - sar så luf - tigt på sval - lan - de sjö; jag
Zau - ber - ge - bild, du schwebst dort so luf - tigt in Wo - gen ge - hüllt, dich

sökt dig i sö - der, jag sökt dig i nord, jag sökt dig ut - ö - ver den
sucht' ich im Nor - den, dich sucht' ich im Süd, dich sucht' ich, so weit die

vi - da jord: på jord jag ald - rig dig fin -
Son - ne er - glübt: ver - geb - lich, ver - geb - lich - es Seb -

ff. *rall.* *a tempo*

ff *rall.* *a tempo*

ner.
nen.

p *mf*

38

p

Skön havs - - - - frun hon
Da na - - - - bet die

41

trä - - - - der på vi - - - - tan
Nym - - - - pbe dem weis - - - - sen

43

sand, hon
Strand, und

45

yng - - - - ling - en räk - - - - ker sin
 rei - - - - chet dem Jüng - - - - ling in

55

blä och snart i dju - - pet för -
 Meer, und still sind Kla - - gen und

ff

57

svin - ner.
 Trä - nen.

[a tempo]

p fz p

60

fz p dim.

62

pp